

Resolució 155/2021, de 4 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 882/2020

Administració reclamada: Consell Comarcal del Segrià

Informació reclamada: Còpia i autoria del Protocol de prevenció d'agressions 2011.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La GAIP ve entenent que l'accés a informació que forma part d'un expedient judicial o que està relacionada amb ell, si és informació pública i no és afectada per cap declaració de secret sumarial (que no sembla ser el cas), pot ser objecte de l'exercici del dret d'accés a la informació pública davant l'Administració que la tingui en el seu poder, sens perjudici que les parts també poden sol·licitar l'empara judicial per accedir-hi. El fet que el Protocol sol·licitat hagi estat citat o utilitzat per un informe redactat per ordre del jutge no pot impedir que qualsevol persona (inclosa la reclamant, però no únicament ella) hi pugui seguir accedint demanant-lo al Consell comarcal, amb l'empara de la GAIP.

Paraules clau: Consells comarcals. Persona interessada. Protocol. Reclamació contra desestimació. Igualtat entre les parts en els processos judicials. Informació judicial.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 24 de desembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 882/2020, presentada contra el Consell Comarcal del Segrià, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 d'octubre de 2020 la persona reclamant fa referència a un informe tècnic encarregat pel Jutjat de 1ª instància número 1 de Lleida al Consell Comarcal del Segrià, que citaria un Protocol de prevenció d'agressions de l'any 2011, demana al Consell comarcal còpia del Protocol referit, amb indicació de les persones que l'han redactat i del càrrec i del lloc que ocupen en el Consell comarcal i còpia de l'acta on consti la data de la seva aprovació.
3. El Decret de Presidència del Consell Comarcal del Segrià 652/2020, de 21 de desembre, denega l'accés a la informació sol·licitada en aplicació del límit de la igualtat entre les parts en els processos judicials (21.1.d LTAIPBG), perquè la sol·licitud deriva d'un encàrrec

judicial, formulat en el sí d'un procés en el qual són part la persona reclamant i el Consell Comarcal, i ha de ser el Jutge qui decideixi sobre l'accés sol·licitat (article 381.3 LEC).

4. La Reclamació presentada el 24 de desembre de 2020 considera que no és procedent l'aplicació del límit invocat perquè el judici ja s'hauria celebrat i no es pot aportar cap prova més. Argumenta que necessita la informació sol·licitada per a la defensa dels seus interessos.
5. El 5 de gener de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 5 de gener de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Consell Comarcal del Segrià i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 26 de gener de 2021 la GAIP rep l'informe del Consell Comarcal, que reitera els arguments en base als quals va desestimar l'accés sol·licitat (anteriorment 3). Invoca els articles 61 i 381 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil i 3.1 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder judicial i en base a ells considera que únicament el jutge pot disposar l'accés a documents relatius a un informe que s'ha emès per ordre de l'autoritat judicial. També assenyala que la Reclamació no argumenta que la sol·licitud no sigui contrària al principi d'igualtat entre les parts, que va invocar com a límit al dret d'accés la seva desestimació per part del Consell Comarcal.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (còpia del Protocol de prevenció d'agressions de l'any 2011 del Consell Comarcal del Segrià, amb indicació de les persones que l'han redactat i del càrrec i del lloc que ocupen en el Consell comarcal i còpia de l'acta on consti la data de la seva aprovació) és sens dubte informació pública, perquè es tracta d'un document del propi Consell comarcal i les dades sobre qui l'ha redactat i sobre la data de la seva aprovació també són relatives a actuacions del mateix Consell. En conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que determinin la seva denegació. El Consell comarcal invoca el límit de l'article 21.1.d LTAIPBG, relatiu al principi d'igualtat entre les parts en els processos judicials, que concorreria en el cas degut a què està obert un procés judicial entre les parts d'aquesta Reclamació i la informació sol·licitada ho és per haver estat esmentada per un informe ordenat pel jutge. També argumenta el Consell comarcal que l'accés a la informació sol·licitada, a l'estar relacionada amb un informe ordenat pel jutge, només pot ser autoritzat per l'autoritat judicial.

En relació amb el límit derivat del principi d'igualtat entre les parts en els processos judicials, la GAIP ha interpretat a diverses resolucions, en la línia de la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics, que protegeix els documents elaborats específicament per a la defensa de la posició i els interessos de les parts d'un procés judicial, a fi d'evitar que l'estratègia i les relacions de la part pública amb la seva defensa puguin caure a mans de l'altra part en virtut de l'exercici del dret d'accés a la informació pública. Però no és aquest el cas, perquè el Protocol sol·licitat és una documentació elaborada molt abans del procés judicial citat en aquest procediment, de manera que no pot haver estat confegit per a la defensa de cap de les parts.

Per una altra banda, la GAIP també ve entenent que l'accés a informació que forma part d'un expedient judicial o que està relacionada amb ell, si és informació pública i no és afectada per cap declaració de secret sumarial (que no sembla ser el cas), pot ser objecte de l'exercici del dret d'accés a la informació pública davant l'Administració que la tingui en el seu poder, sens perjudici que les parts també poden sol·licitar l'empara judicial per accedir-hi. El fet que el Protocol sol·licitat hagi estat citat o utilitzat per un informe redactat per ordre del jutge no pot impedir que qualsevol persona (inclosa la reclamant, però no únicament ella) hi pugui seguir accedint demanant-lo al Consell comarcal, amb l'empara de la GAIP.

En atenció a les anteriors consideracions, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de febrer de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 882/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a còpia del Protocol de prevenció d'agressions de l'any 2011 del Consell Comarcal del Segrià, amb indicació de les persones que l'han redactat i del càrrec i del lloc que ocupen en el Consell comarcal i còpia de l'acta on consti la data de la seva aprovació.
2. Anul·lar el Decret de Presidència del Consell Comarcal del Segrià 652/2020, de 21 de desembre, en tot allò que s'oposa a l'apartat anterior.

3. Requerir al Consell Comarcal del Segrià que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir al Consell Comarcal del Segrià a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 882/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.